

statkiewicz

JERZY STATKIEWICZ (1907–1976)

Jerzy Statkiewicz urodził się 26 maja 1907 roku w Warszawie. Studia ukończył na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w 1932 roku, po czym rozpoczął pracę w Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych w Dziale Zabezpieczenia Ruchu Pociągów; stąd wywodziła się jego powojenna specjalność w Politechnice Warszawskiej — Sterowanie i Zabezpieczenie Ruchu Pociągów.

W czasie drugiej wojny światowej wstąpił jako ochotnik do Polskich Sił Zbrojnych we Francji i wziął udział w kampanii na froncie zachodnim. W połowie 1940 roku został internowany w Szwajcarii, gdzie do 1944 roku prowadził na Oddziale Elektrotechnicznym zajęcia dydaktyczne dla polskich jeńców w obozie studiów wyższych (Hochschullager) w Winterthur. Zajęcia te były prowadzone we współpracy z Politechniką i Uniwersytetem w Zurichu, a Jerzy Statkiewicz był również kierownikiem wszystkich studiów technicznych w obozie i zastępcą tak zwanego Dyrektora Nauk. Od połowy 1944 do końca 1945 roku pracował jako projektant w szwajcarskiej firmie Integra, produkującej urządzenia sterowania i zabezpieczenia ruchu pociągów.

Po powrocie do kraju brał udział w odbudowie przemysłu elektrotechnicznego na Ziemiach Zachodnich, a jednocześnie kontynuował na Wydziale Łączności Politechniki Wrocławskiej, rozpoczętą w obozie, pracę dydaktyczną (wykłady). W 1949 roku wrócił do Warszawy i podjął pracę w Centralnym Zarządzie Przemysłu Elektrotechnicznego, a w 1951 roku rozpoczął dodatkowo na Wydziale Łącz-

ności i Wydziale Komunikacji zajęcia w specjalności Sterowanie i Zabezpieczenie Ruchu Kolejowego.

W 1955 roku został powołany na stanowiska docenta, a jednocześnie podjął pracę jako samodzielny pracownik naukowy Instytutu Kolejnictwa (przemianowanym następnie na Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa) w Zakładzie Zabezpieczenia Ruchu Kolejowego. Od tej chwili jego praca naukowa i dydaktyczna na uczelni i prace badawcze w instytucie resortowym koncentrowała się na tej samej specjalności, w zakresie której prowadził zajęcia na dwóch wydziałach — Łączności (później Elektroniki) i Komunikacji. W 1968 roku Rada Państwa nadała mu tytuł profesora nadzwyczajnego.

Jerzy Statkiewicz pełnił wiele funkcji na Wydziale Łączności. Był prodziekanem Wydziału w latach 1956–1960 oraz od listopada 1968 do maja 1969 roku i od marca do sier-

S

nia 1970 roku. We wrześniu 1970 roku został powołany na stanowisko dziekana. Funkcję tę pełnił do 1975 roku. Ponadto był kierownikiem Studiów Eksternistycznych (w roku akademickim 1966/1967), kierownikiem Wieczorowego Studium Zawodowego Telekomunikacji (w latach akademickich 1966/1967 i 1968/1969). Za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze został wyróżniony Nagrodami indywidualnymi II (1972) i I (1975) stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Nagrodą Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki. Był również aktywnym członkiem wielu komitetów i rad naukowych w resorcie komunikacji, m.in.: dwóch Komitetów Ekspertów Międzynarodowego Biura Badań i Studiów

Kolejowych (ORE) w Utrechcie, członkiem Rady Techniczno-Ekonomicznej przy Ministrze Komunikacji, członkiem Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Kolejnictwa, a także członkiem Komisji Nagród Państwowych w latach 1975–1976.

Jerzy Statkiewicz został odznaczony: Francuskim Krzyżem Wojennym z Brązową Gwiazdą, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Brązowym Medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju”.

Profesor Jerzy Statkiewicz zmarł w Warszawie 19 grudnia 1976 roku.

